

**ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสม
เสียงตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**
**The Effects of Using Phonics Instruction to Promote Letter Sounds Blending
Ability for English Pronunciation of Grade 1 Students**

สุจิตรา วงษ์หาญ^{*1} และสรณบดินทร์ ประสารทรัพย์²

Sujittra Wonghan^{*1} and Soranabordin Prasansaph²

^{*1}นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Graduate student in English Language Teaching, Silpakorn University

²หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Master of Education Program in English Language Teaching, Silpakorn University

*ผู้พิมพ์หลัก e-mail : aomjajikko@gmail.com

Received: September,1 2023

Revised: October,20 2023

Accepted: December,30 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยแบบเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระยามนธสุริยราชศรีพิจิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ด้วยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 35 คน จากนั้นทำการทดลองโดยการให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยการให้นักเรียนสุ่มหยิบบัตรคำศัพท์จากกล่องทั้ง 5 ใบ เพื่อทำการประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำ หลังจากนั้นได้ทำการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยใช้เวลาทั้งสิ้นเป็นเวลา 5 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย 5 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ : วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) , การประสมเสียงตัวอักษร, การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

This research was experimental research, the objectives of this research was to compare the letter sounds blending ability and English pronunciation of grade 1 students before and after using Phonics instruction. The sample used in the research were grade 1 students in the second semester of the academic year 2022 of PrayamonthaturadSripijit School selected by Purposive Sampling technique, comprised 35 students. Experiment by having students did a pre-test where students randomly pick five flashcards from the boxes to blend the letter sounds and pronounce the word. Then, organize activities by using Phonics instruction for 5 hours.

The instruments used for this research consisted of: 1) 5 lesson plans; 2) pretest and posttest. The data were analyzed by using basic statistics, include the average Standard deviation and non-independent t-test statistics.

The research results were revealed that, the letter sounds blending ability and English pronunciation of grade 1 students were significantly higher at the 0.05 level, it means that the learners progress in letter sounds blending and English pronunciation.

Keywords: Phonics instruction, letter sounds blending, English pronunciation

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลซึ่งผู้คนทั่วโลกใช้ติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันทั้งในและนอกประเทศไม่ว่าจะเป็นการติดต่อด้านอุตสาหกรรม ด้านการเกษตร ด้านงานบันเทิง หรือด้านการศึกษาเองก็ตามจึงทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทและเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนเรา ตัวอย่างเช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเวลาเข้าเว็บไซต์ต่างๆเราจำเป็นต้องพิมพ์ชื่อเว็บไซต์เป็นภาษาอังกฤษ การอ่านฉลากสินค้าปัจจุบันฉลากสินค้ามักเขียนด้วยภาษาอังกฤษและแปลเป็นภาษาไทยด้วยแต่ก็มีสินค้าบางประเภทที่เขียนด้วยภาษาอังกฤษอย่างเดียวเป็นต้นดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องมีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นและในการใช้ชีวิตประจำวัน

ปัญหาที่พบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระยามนธราธุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถจดจำคำศัพท์หรือ ประโยคภาษาอังกฤษสั้นๆได้และเมื่อพบเห็นคำ กลุ่มคำ หรือรูปประโยคที่นักเรียนเคยพบเห็นหรือคุ้นเคยนักเรียนสามารถบอกเสียงคำที่พบเห็นได้แต่เมื่อผู้สอนเปลี่ยนคำหรือประโยคอื่นที่นักเรียนไม่เคยพบเห็นนักเรียนจะไม่สามารถอ่านหรืออ่านออกเสียงคำนั้นๆได้ เพราะนักเรียนเกิดการจดจำเป็นภาพว่าคำที่เขียนแบบนี้ต้องอ่านหรือออกเสียงแบบนี้ เช่น hello, Sunday, What is your name?ถึงจะเป็นคำที่ออกเสียงใกล้เคียง กัน ต่างกันที่พยัญชนะต้นหรือตัวสะกดแต่นักเรียนจะอ่านได้เฉพาะคำที่คุ้นเคย เช่น ban, can, man เป็นต้น

โดยที่นักเรียนไม่สามารถสะกดคำเองได้และส่งผลให้นักเรียนเกิดปัญหาด้านการอ่าน และการเขียนตามมา จะเห็นได้ว่าผู้เรียนยังขาดทักษะการออกเสียงและการประสมเสียงตัวอักษรเป็นอย่างมากเพราะผู้เรียนอยู่ในระดับเริ่มต้นของการเรียนภาษาอังกฤษ

จากสภาพปัญหาที่พบในโรงเรียนผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้างานวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในระดับชั้นประถมศึกษาทั้งงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและแก้ปัญหาซึ่งผู้วิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนเอกชนที่ทำการสอนความรู้พื้นฐานการออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) ร่วมกับการประสมเสียงตัวอักษรควบคู่กันไป และมีโรงเรียนในระดับประถมศึกษาของรัฐบาลบ้างที่ได้ทำการวิจัยและสอนการประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งงานวิจัยที่พบในประเทศไทยส่วนใหญ่จะเป็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และมีส่วนน้อยที่ทำการวิจัยและสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าเป็นที่น่าสนใจที่จะนำวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เข้ามาช่วยส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เมื่อได้พิจารณาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพระยامنธาตุราชศรีพิจิตร สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศรายวิชาภาษาอังกฤษ แล้วนั้น พบว่าในประเทศไทยยังไม่ได้บรรจุเนื้อหาการเรียนการสอนในด้านการสอนประสมอักษรและทักษะการอ่านหรือการออกเสียงด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ลงในหลักสูตรการศึกษาผู้วิจัยจึงเห็นควรว่าการสอนประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เป็นวิธีที่จะช่วยพัฒนาและส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับเริ่มต้นอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการทำวิจัยในครั้งนี้คือเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้เสนอรายละเอียดไว้ดังนี้คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ วิธีดำเนินการทดลอง การเก็บและรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในงานวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2565

จำนวน 420 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/8 โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

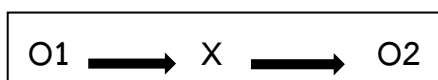
2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

3. ระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ รวมทั้งสิ้นจำนวน 5 ชั่วโมง

4. รูปแบบงานวิจัย

ในการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีรูปแบบการวิจัยแบบ One- group Pretest- Posttest Design

O1 แทน การทดสอบก่อนเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

X แทน การสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

O2 แทน การทดสอบหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือดังต่อไปนี้คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย 5 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

6. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

6.1 แผนการจัดการเรียนรู้

6.1.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษซึ่งพบว่าจะมีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ให้กับผู้เรียนในระดับเริ่มต้นเพิ่มเติมเพราะในหลักสูตรไม่ได้มีการบรรจุเนื้อหาและรูปแบบของการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ไว้เพื่อเป็นการสร้างความรู้พื้นฐานในการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษและเพื่อกระตุ้นและดึงดูด ความสนใจของผู้เรียนให้มีความอยากเรียนภาษาอังกฤษให้เพิ่มมากยิ่งขึ้นผู้วิจัยจึงเห็นควรว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรจะได้รับการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) และผู้วิจัยได้มีการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอน

แบบโฟนิกส์ (Phonics) พบว่าในหลายๆประเทศก็มีการนำเอาวิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics) เข้ามาช่วยแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงของผู้เรียนด้วย

6.1.2 วางแผนและกำหนดกรอบเนื้อหา

หลังจากศึกษาหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า เนื้อหาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่มและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 150-200 คำ และเป็นคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาเนื้อหาจากหลักสูตรสถานศึกษาซึ่งเป็นบริบทจริงของการจัดการเรียนรู้และเห็นควรที่จะกำหนดให้เนื้อหาในการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นกิจกรรมการออกเสียงในภาษาอังกฤษโดยมี 5 กิจกรรมและ 5 แผนการเรียนรู้

6.1.3 การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

เมื่อผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาที่จะใช้ในงานวิจัยแล้วผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับหลักการและวิธีการสอนด้วยวิธีแบบวิธีโฟนิกส์ (Phonics) หลังจากการศึกษาข้อมูลและเนื้อหาแล้วผู้วิจัยจึงได้ออกแบบและจัดทำเป็นแบบฝึกทักษะการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) โดยมีทั้งหมด 5 ชุดและ 5 แผนการจัดการเรียนรู้

6.1.4 การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

ประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือ ค่าความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence : IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญเมื่อได้เนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์แล้วผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านเพื่อทำการตรวจสอบหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

6.2 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยมีขั้นตอนดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสมกับงานวิจัยโดยผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบทดสอบแบบปากเปล่า (oral test) ซึ่งเป็นวิธีทดสอบเป็นรายบุคคล
2. ศึกษาหลักสูตรผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษจากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาและตัวชี้วัดรวมถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อจะนำไปสร้างแบบทดสอบ
3. สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยทั้งสองแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (oral test) และเป็นคำศัพท์หนึ่งพยางค์ จำนวน 10
4. นำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและพิจารณาความเหมาะสมและถูกต้องของเนื้อหาที่ใช้ในแบบทดสอบก่อนทำการนำแบบทดสอบไปใช้
5. นำแบบทดสอบที่ทำการปรับปรุงและแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อ

พิจารณาความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา รวมไปถึงการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

6. นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

7.วิธีการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

7.1 อธิบายและชี้แจงจุดประสงค์รวมถึงบทบาทของนักเรียนในขณะทำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่และการปฏิบัติกิจกรรม

7.2 นำแบบทดสอบไปทดสอบก่อนเรียนโดยชุดแบบทดสอบก่อนเรียนจะเป็นแบบทดสอบปากเปล่าการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษจำนวน 10 ข้อ ซึ่งทำการสอบโดยให้ผู้เรียนสุ่มหยิบบัตรภาพจากกล่องขึ้นมาแล้วทำการประสมเสียงตัวอักษรให้เป็นคำจากนั้นออกเสียงคำให้ถูกต้องและในบัตรภาพจะมีทั้งภาพประกอบและคำศัพท์เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบความหมายของคำด้วย จากนั้นทำการบันทึกผลคะแนนเป็นรายบุคคลลงในแบบบันทึกคะแนน

7.3 หลังทำการทดสอบก่อนเรียนแล้วผู้วิจัยได้ทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนโดยทำการสอนตามขั้นตอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

7.4 ทดสอบหลังเรียนและบันทึกคะแนนเป็นรายบุคคลด้วยแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นคำศัพท์เดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 10 คำ

7.5 ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การตรวจและให้คะแนนแบบทดสอบการประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำซึ่งเป็นคำศัพท์หนึ่งพยางค์ตามหลักการด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยกำหนดให้ประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำได้ 1 ข้อ ได้ 2 คะแนน คะแนนรวม 20 คะแนน จากนั้นบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนนเป็นรายบุคคล

7.6 นำคะแนนก่อนและหลังเรียนที่ได้ทำการบันทึกข้อมูลไว้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการทดสอบก่อนและหลังเรียนแล้วคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าทดสอบสมมติฐาน การหาค่าเฉลี่ย และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อนำไปใช้ในการประเมินผลของแบบทดสอบที่มีต่อการส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

9. สถิติที่ใช้ในงานวิจัย

9.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการหาค่าทดสอบ t (t-test)

9.2 สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

9.2.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

$$\bar{x} = \frac{\sum fX}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ หมายถึงค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

fX หมายถึงผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่ของคะแนนนั้น

n หมายถึงจำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

9.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f(X-\bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ S.D. หมายถึงส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

X หมายถึงจุดกลางชั้นของแต่ละชั้น

$\bar{X}$ หมายถึงค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

n หมายถึงจำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

f หมายถึงความถี่ของข้อมูลแต่ละชั้น

9.2.4 การหาค่าทดสอบ t (t-test) แบบ One Sample Test

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{s/\sqrt{n}} \sim t_{n-1}$$

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองจำนวน 35 คน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) พบว่าความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน พบว่าคะแนนสอบก่อนเรียนสูงสุดเท่ากับ 18 และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 จากคะแนน และหลังเรียนพบว่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 20 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน

จากการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยทดสอบด้วยค่า t ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ด้วยการทดสอบค่า t แบบจับคู่ ($n=35$)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	t	df	p-value
ก่อนเรียน	20	0.25	0.70	7.6	10.15	34	0.000
หลังเรียน	20	0.78	4.91				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 0.78 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียนที่มีค่าเท่ากับ 0.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 4.91 นอกจากนี้ ผลต่างเฉลี่ย ($\overline{D}$) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) มีค่าเท่ากับ 7.6 และค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 10.15 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานงานวิจัยที่ได้ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งกิจกรรมต่างๆที่ใช้ในการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักกับตัวอักษรรวมถึงเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวในภาษาอังกฤษทำให้ง่ายต่อการสร้างคำและออกเสียงคำต่างๆได้ดีกว่าการเรียนรู้แบบท่องจำคำต่างๆด้วยการเขียนตัวอักษรเรียงกันเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของHarris and Hodges (1995) ได้กล่าวถึงขั้นตอนแรกของการสอนว่า การออกเสียงตามอักษร (letters phonics) เป็นการสอนโดยเน้นออกเสียงของอักษรแต่ละตัวเป็นหลักซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความจำเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวได้เพื่อเป็นพื้นฐานของการอ่านคำหรือประโยคต่าง ๆ ได้ต่อไป และในขั้นตอนที่สอง Harris and Hodges (1995) ได้กล่าวถึงการสอนออกเสียงเป็นคำ (whole-word phonics) เป็นการสอนอ่านเป็นคำโดยไม่แยกเสียงของตัวอักษรในคำซึ่งมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีพื้นฐานในการออกเสียงคำได้ดีกว่าการท่องจำตัวอักษรเรียงต่อกัน ซึ่งวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เป็นประโยชน์อย่างมากต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้นและยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Snowling, & Olson (1992) ที่ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ว่าเป็นวิธีที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านหรือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการอ่านซึ่งพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีความยากลำบากในการถอดรหัสคำเพราะเป็นวิธีที่สอนให้ผู้เรียนรู้จักการถอดรหัสคำจึงทำให้นักเรียนมีการพัฒนาและเรียนรู้วิธีการอ่านได้นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Tunmer & Chapman (1998) ที่กล่าวว่า การอ่านคำที่ไม่คุ้นเคยในข้อความหรือประโยคต่างๆผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ทั้งตัวอักษรและเสียงของอักษรเพื่อเป็นตัวชี้้นำในการอ่านคำหรือข้อความนั้นๆ นอกจากนี้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ยังช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรภาษาอังกฤษและเสียงของตัวอักษรได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Goswami (1991) ที่กล่าวว่าผู้เรียนในระดับเริ่มต้น

ต้องรู้จักการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรก่อนเป็นอันดับแรก จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถประสมอักษรและอ่านออกเสียงคำได้ถึงแม้ผู้เรียนจะไม่มีประสบการณ์และพื้นฐานมาก่อนเมื่อมีการเรียนรู้และฝึกฝนก็จะสามารถประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง

2. ในการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาและภาษาที่เหมาะสมกับช่วงวัยและระดับภาษาของผู้เรียนซึ่งเนื้อหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนให้หลากหลายและไม่น่าเบื่อ ดังเช่น นำบทเพลงเกี่ยวกับโฟนิกส์ (Phonics) เข้ามาช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำชื่อของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรในภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้นอีกทั้งผู้เรียนยังเกิดความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมร่วมด้วย รวมถึงผู้วิจัยได้นำเสนอคำศัพท์ด้วยสื่อที่น่าสนใจต่อผู้เรียนคือมีทั้งภาพที่มีขนาดพอดีและสีสันสดใสสวยงามซึ่งในบัตรภาพมีคำศัพท์ที่ใช้ขนาดของตัวอักษรที่พอดีเหมาะกับวัยของผู้เรียนและมีสีสันซึ่งภาพในบัตรคำก็เป็นความหมายของคำรวมอยู่ด้วยกันช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำได้ทั้งการออกเสียงคำและความหมายของคำนั้นๆที่อ่านได้ด้วยซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Berninger (2001) กล่าวว่าผู้เรียนต้องมีการจดจำและจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับระบบตัวอักษรเพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการสะกดคำและการออกเสียงคำด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สมโภชน์ พนาवास (2556) ที่กล่าวว่าเมื่อมีความรู้ในเรื่องการอ่านออกเสียงในระดับตัวอักษรแล้ว เมื่อนำตัวอักษรเหล่านั้นมาประกอบเป็นคำ ก็ยังมีความสำคัญและจำเป็นจะต้องอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้องด้วยเพราะเสียงที่เปล่งออกมามีความเกี่ยวข้องกับความหมายของคำนั้น ๆ ด้วย ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้สื่อที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและมีสีสันสวยงามมีทั้งภาพและเสียงจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ไปด้วยความสนุกสนานไม่น่าเบื่อและช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความจำและทักษะในเนื้อหาที่เรียนเพราะผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงทำให้เพิ่มพูนประสบการณ์ด้านภาษามากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ รวมถึงข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. การเลือกใช้สื่อประกอบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ควรพิจารณาจากกิจกรรมที่จัดว่าจะส่งเสริมทักษะด้านใดให้กับผู้เรียนและควรคำนึงถึงความเหมาะสมของช่วงวัยและระดับภาษาของผู้เรียนเพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการเลือกใช้สื่อ

2. ครูผู้สอนควรเพิ่มคลังคำศัพท์สำหรับผู้เรียนให้มากขึ้นให้เหมาะสมกับระดับชั้นเพื่อ

เตรียมความพร้อมต่อการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษที่มีความยากและมีพยางค์เพิ่มขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยบทเรียนโฟนิกส์ (Phonics) แบบสำเร็จรูปเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนต่อไป

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

สมโภชน์ พนาวาส. (2556) การศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการและแนวทางการจัดประสบการณ์การ

เรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต: กรุงเทพฯ.

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, กระทรวงศึกษาธิการ (2551), 210-211.

Berninger, V., Abbott, R., Billingsley, F., & Nagy, W. (2001). **Processes underlying timing and fluency of reading: Efficiency, automaticity, coordination and morphological awareness.** In M. Wolf (Ed.), *Dyslexia, fluency and the brain*. Timonium, MD: York Press.

Goswami, U. (1991). **Learning about Spelling Sequences:** The Role of Onsets and Rimes in Analogies in Reading. *Child Development*, 62, 1110-1123.

Harris, T., & Hodges, R. (Eds.). (1995). **The literacy dictionary.** Newark, DE: International Reading Association

Tunmer, W., & Chapman, J. (1998). **Language prediction skill, phonological recoding ability, and begin.**